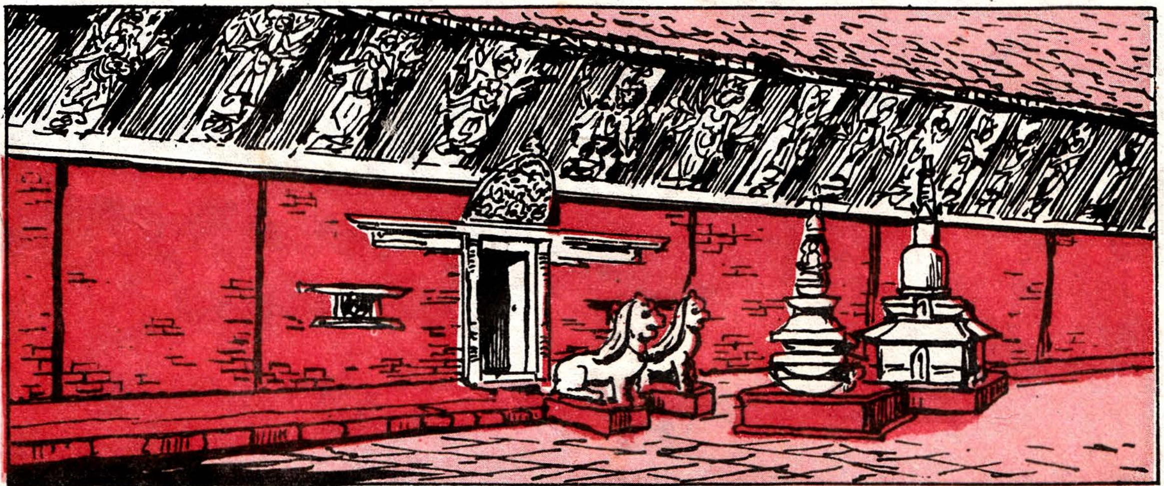

गुरुमापा

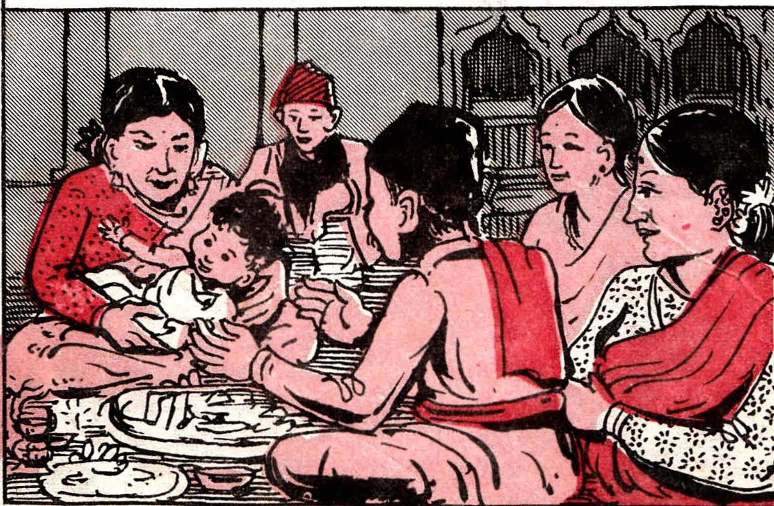
रवि शाक्य, इखाछेँ, यल

गुरुमापा

थ्वँ मथ्वँ ९५० दँ न्ह्यःया खँ, कान्तिपुर नगरया छगू नाँजागु विहारय् थकुजु जगजय देवया काय् भास्कर देवया काय् छम्ह वुल ।

थ्व मचायात केशचन्द्र देव धका नाँ छुत । केशचन्द्र याकनहे ल्यायम्ह जुल ।

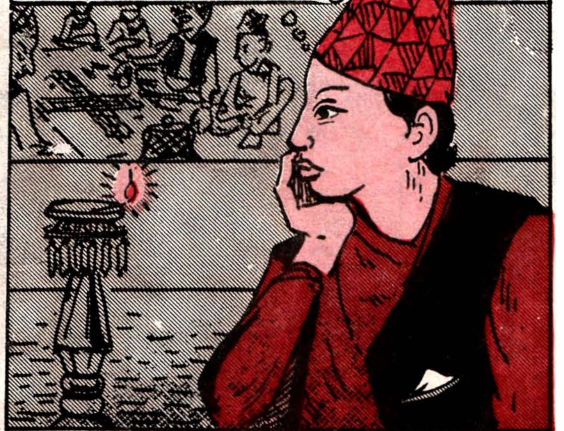
उगु समय किचलय् ब्वलंम्ह केशचन्द्र पासा म्हिताः न्हि छ्याइपिं ल्याय्म्ह पुचलय् दुथ्याः वन।

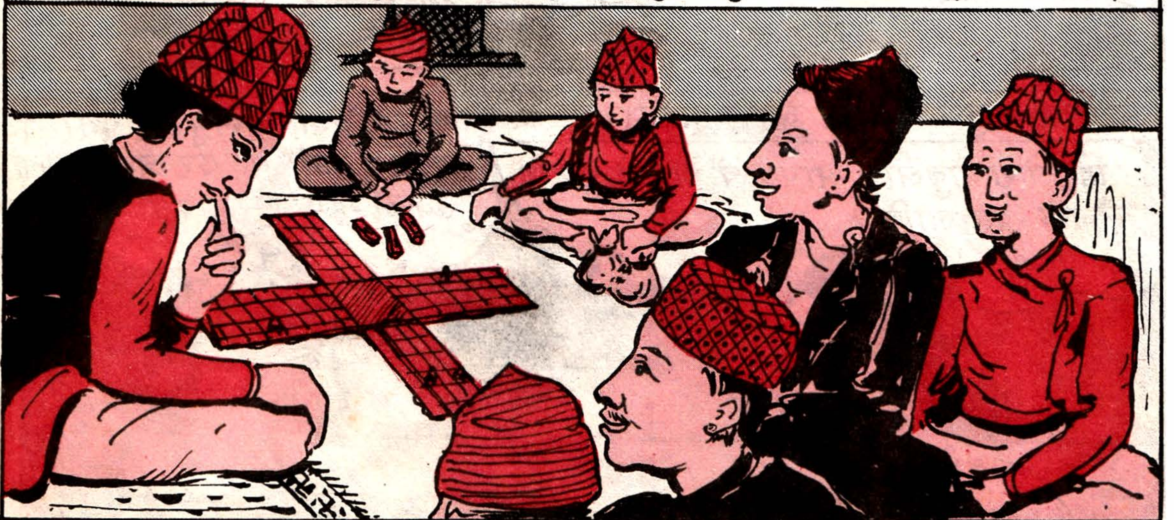
ब्वलुइं थःगु छेंया सम्पति सुना वन। छेँ कचकच जुया वल।

अथेनं वं भापि फुगु मखु।

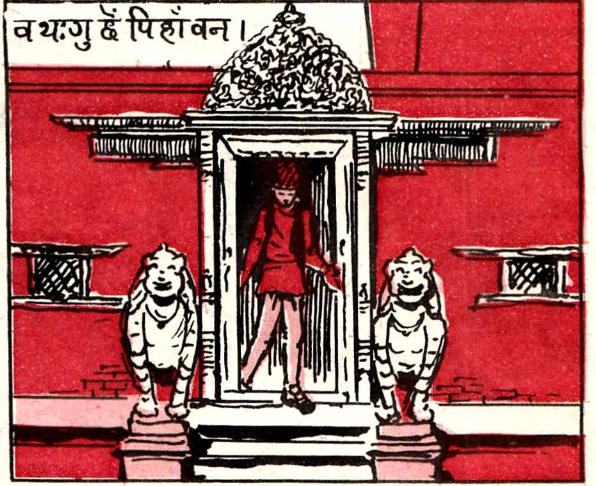

सम्पति ब्याकं म्हिता फुत। व मिं पुम्ह थें जुल, छुयाय, गथेयाय्, गनवने ?

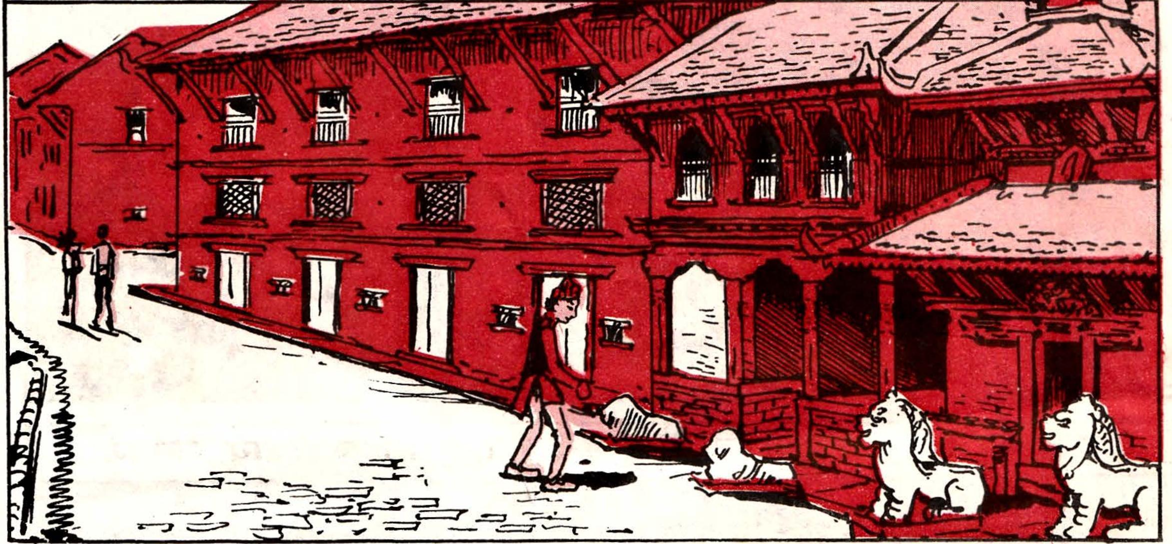

न्ह्याबले न्ह्याबले दँ च्वँम्ह लिसें कच कच, गवले वमदु गवले खमदु धँ गुन्येनेमा थौं छन्हुला ततायाः छेँय् हेँ ज्यःनाः याःवनें।

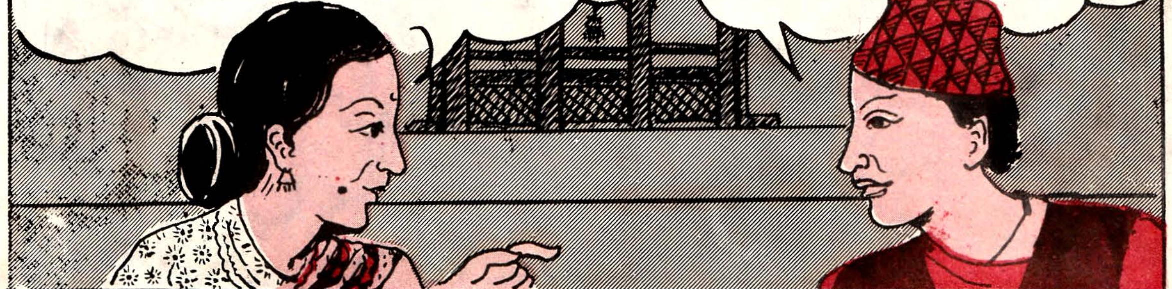
थुलि मतीतयाः सुवर्ण प्रणालिका⊗ नगरया तःमिम्ह महाजन सार्थवाहुया थाय् बिया तम्ह थः ततायाः छेँ पाखे पलाः न्ह्याकल।

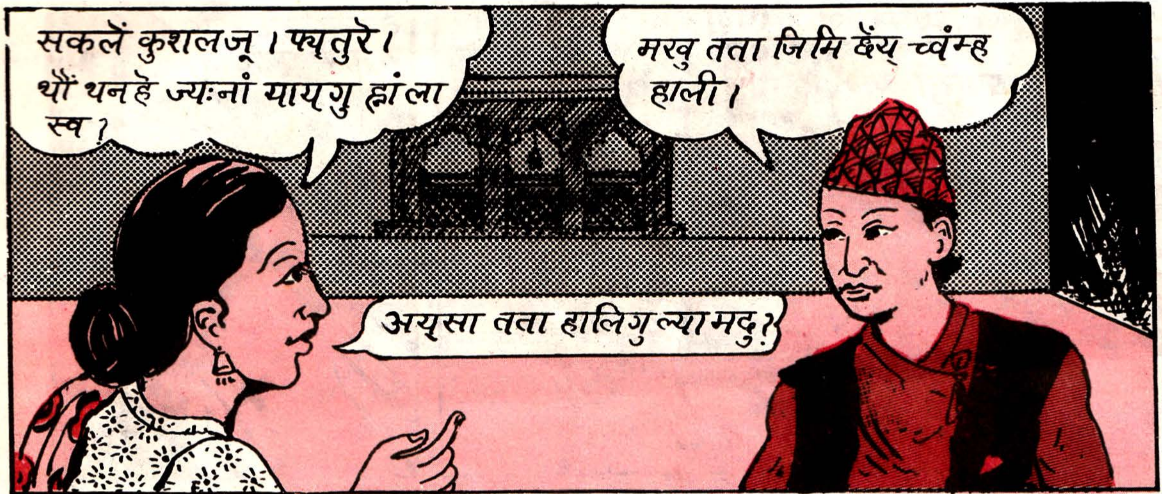
व मछाः मजुसे ततायाः छेँय् दुहाँवन।

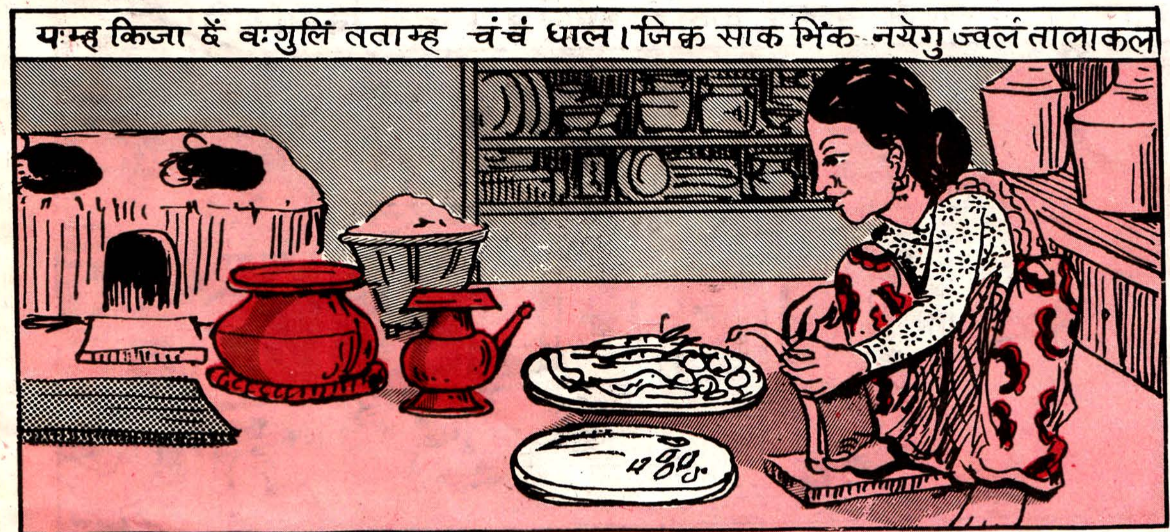
अहो, केशबाबुला? आपुल खँ थौं गथे थुखेले, लैंजकं दातलाकि?

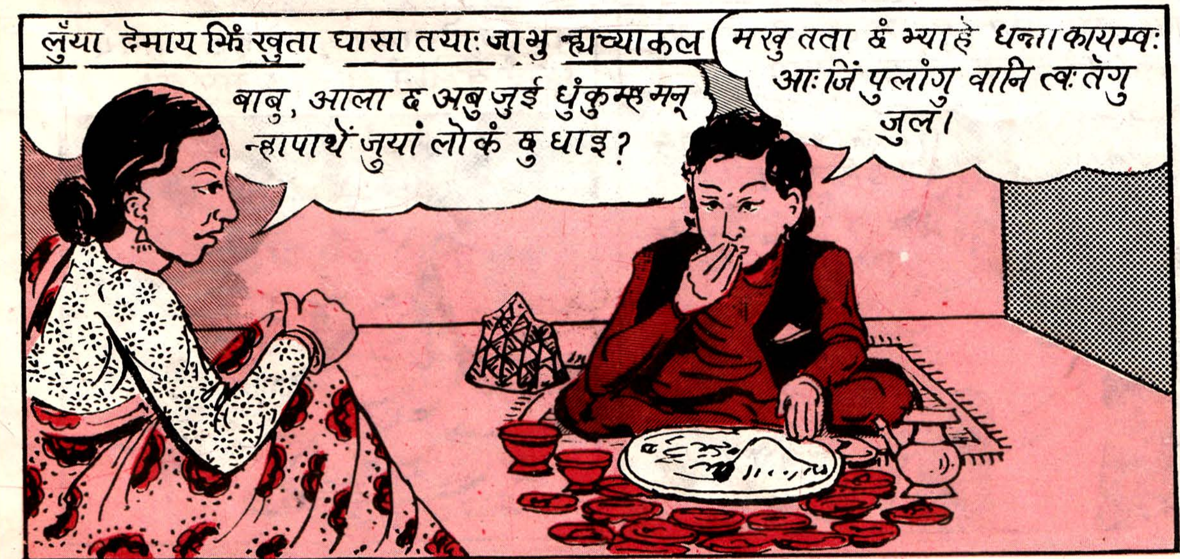
मखु, ततायात मखंगु ताहे दत। अकिं लँ खतं छको दुस्वया थनला सकलें म्हंफु मखा?

⊗ थौं कहेया थँबही

सकलें कुशलजू । फ्यतुरे।
थौं थनहे ज्यःनां यायगु ह्नांला
स्व ?
मखु तता जिमि छेंय् च्वंम्ह
हाली।
अयुसा तता हालिगु ल्या मदु?

पःम्ह किजा छें वःगुलिं तताम्ह चंचं धाल। जिक्क साक भिंक नयेगु ज्वलं तालाकल

लुँया देमाय भिं खुता घासा तयाः जाभु न्ह्याच्याकल
बाबु, आला द अबु जुई धुंकुम्ह मनू
न्हापाथें जुयां लोकं छु धाइ?
मखु तता छं भ्याहे धन्ना कायम्वः
आः जिं पुलांगु वानि त्वःतेगु
जुल।

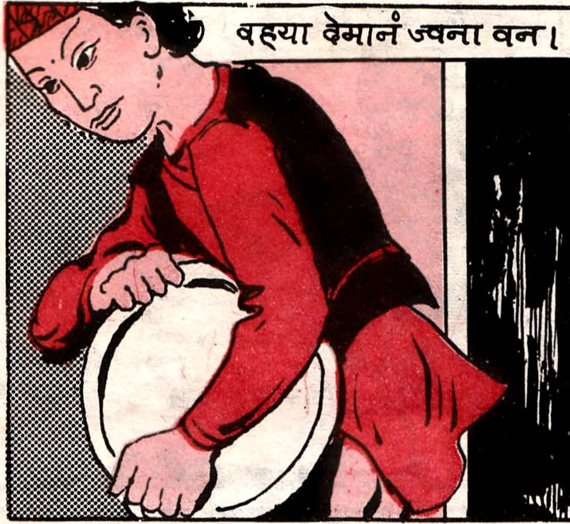

ततााम्ह भुतुलि दुहाँ वँतले चिपगु देमा प्वःचित ।
थौं थ्वहे देमा ढ्पासां ज्या काये।

तताम्ह सिके न्यहे मन्य से वनाछ्वत

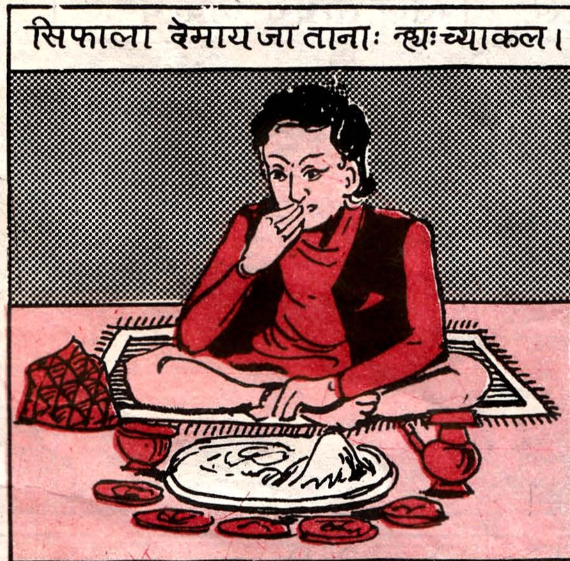

तताम्ह भ्यालं स्वबले याक्वं कताकाः हयासं वना च्वंम्ह किजा खनि।
गुवले जक थ्वयागु वानी हिलिगु हरे!

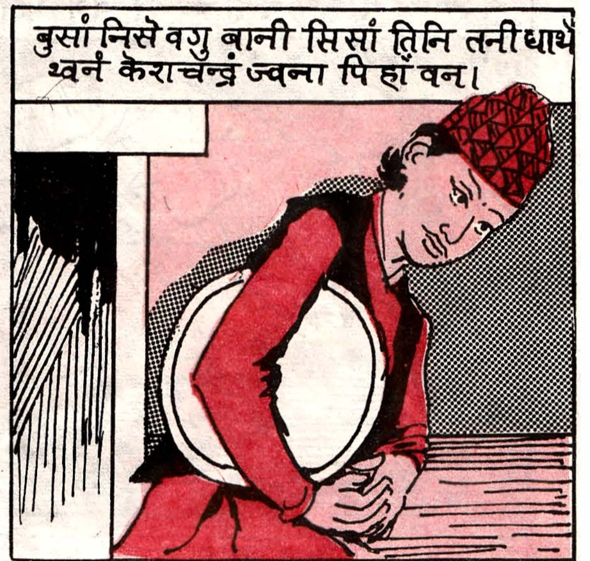

तता म्हिगः हयायगु ज्या ढगू लुमंसे वःगुलिं न्यना वने मफुत। तंला मचाया?
किजा खनाः तं चाइम्ह छुकिया तता।

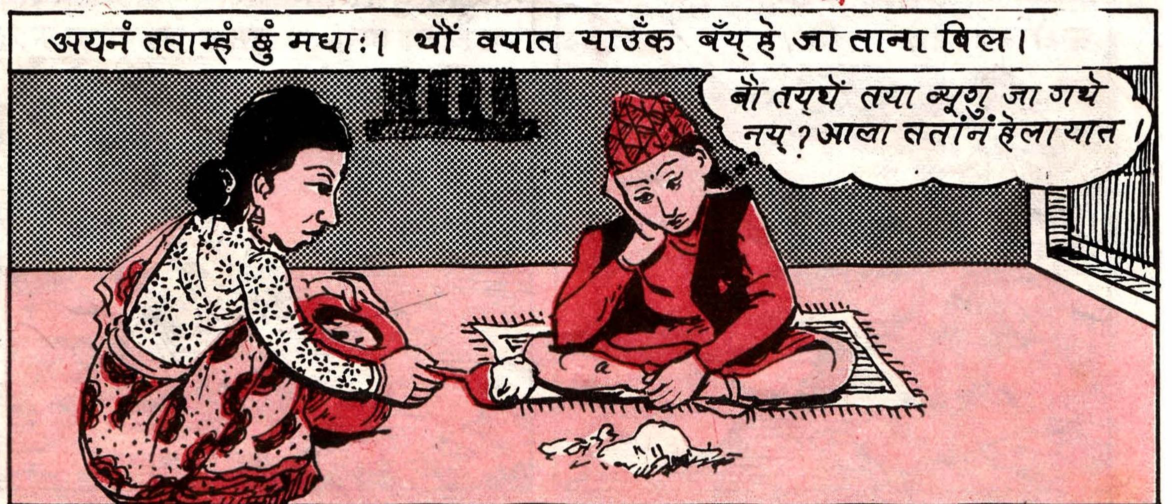

वहयागु देमाय् जाभु तये हल। जान ये धुनेवं वं लोभं भु तोते मफुत।

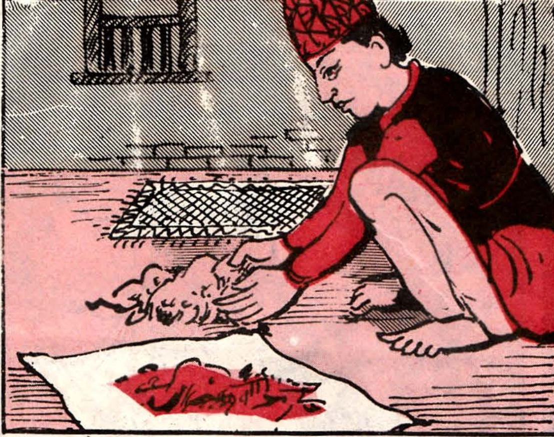

वह्या देमानं ज्वना वन।

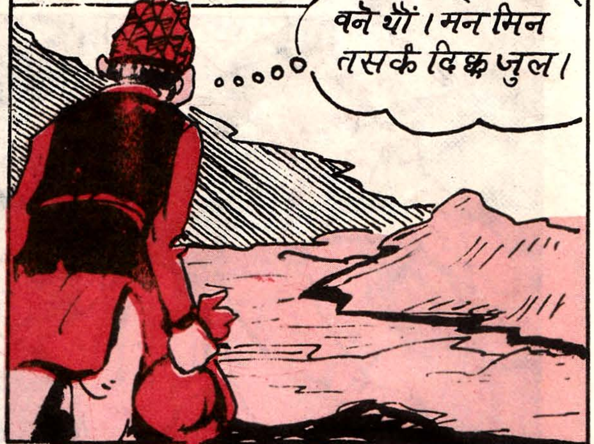

तता, थौंनं दैं च्वंम्ह थः दें वंगुलि थनहे वैगु!
छुजुलले फगुहे दें मरवा ध्य नं!

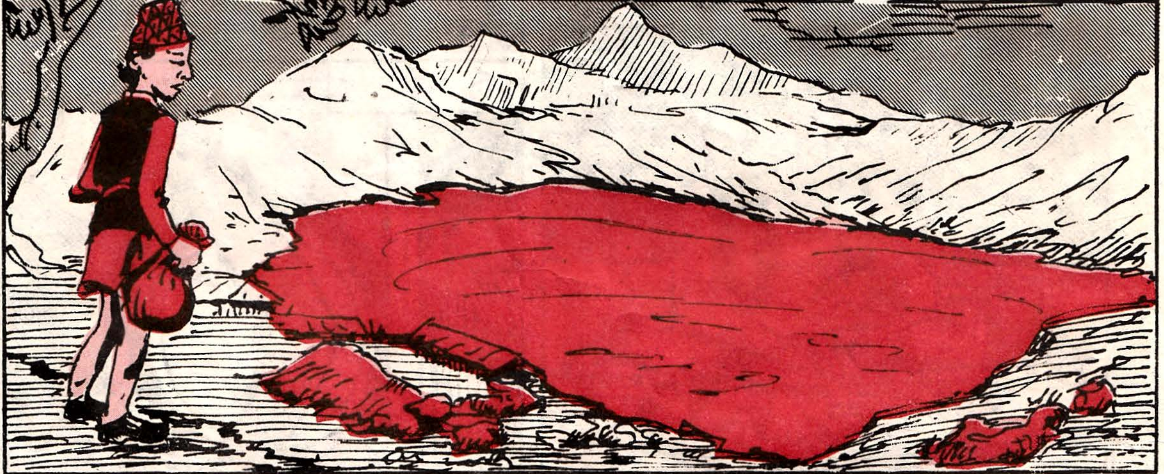

सिफाला देमाय जा ताना: न्ह्यः च्याकल।

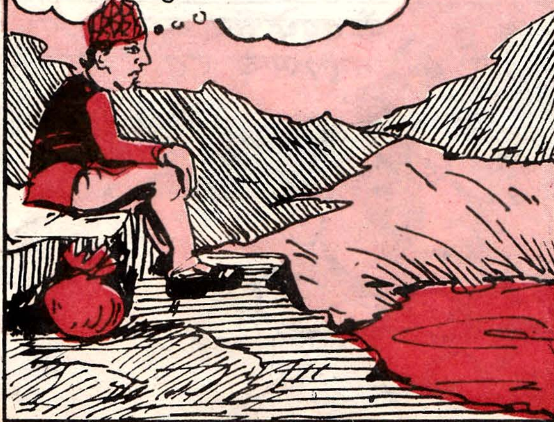

बुसां निसे वगु बानी सिसां तिनि तनी धाथें थ्वनं केशचन्द्रं ज्वना पिहां वन।

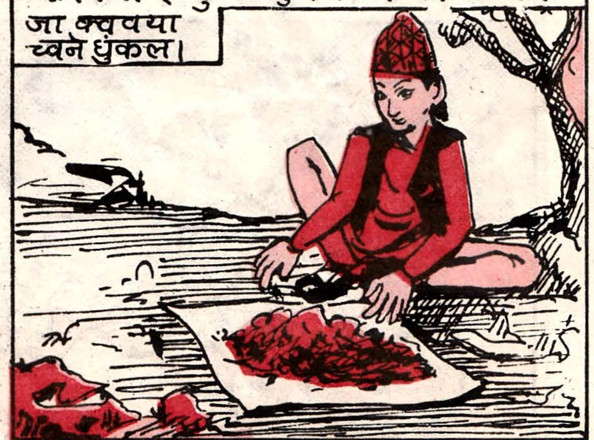

अयनं ततामहं छुं मधा:। थौं वयात पाउँक बँय्‌हे जा ताना बिल।
बौ तयथें तया व्यूगु जा गथे नय्? आला ततांनं हेलायात!

वँ ख्वा हुसाय् जा प्वःचित ।

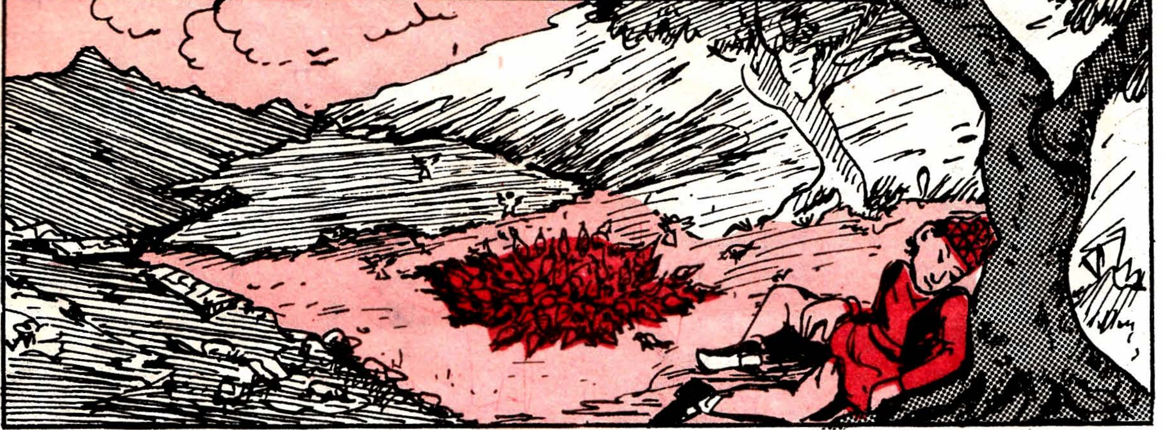

अनंलि वना छ्वत ।
गनं छथाय् एकान्तय् वने थौं । मन मिन तसकं दिक्क जुल ।

व झुमी यँम्हथें वना च्वन । वैगु पलाखं वैत सिलु तीर्थय् थ्यंके यंकल ।

थन थ्यंक थ्यसेंलि तीर्थय् छको म्वः हुये मालि ।

म्वः हुये धुसेंलि निभालय् च्वच्वं वया प्वः चिना ह्ःगु जा लुमन प्वः फयना स्वत जा क्ववया च्वने धुंकल ।

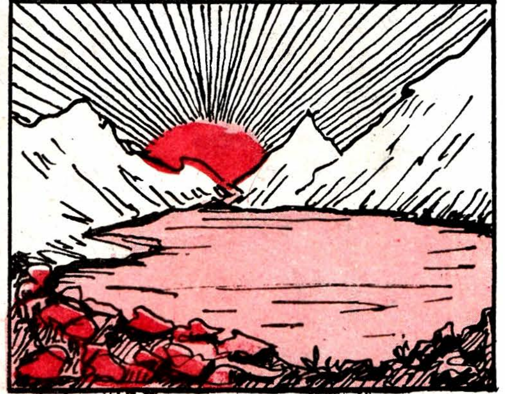
सिमा क्वय् लिधना च्वँच्वं पित्या व त्यानुलिं वया सारा क्न्यः वल। जा चकंका तगु अनया देगा बखुंत वया क्वा क्वां सुच्चुकाच्वंलः।

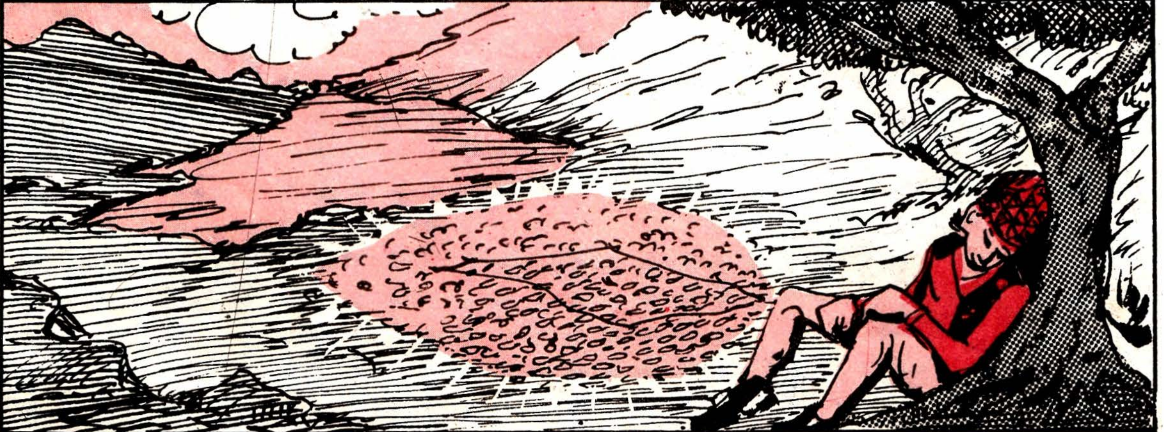
केशचन्द्रया भसंक न्ह्यलं चाल। प्वंगु ख्वाहुसा खं वले वं नुगः तय् मफुत। पित्या सहयाय मफुत

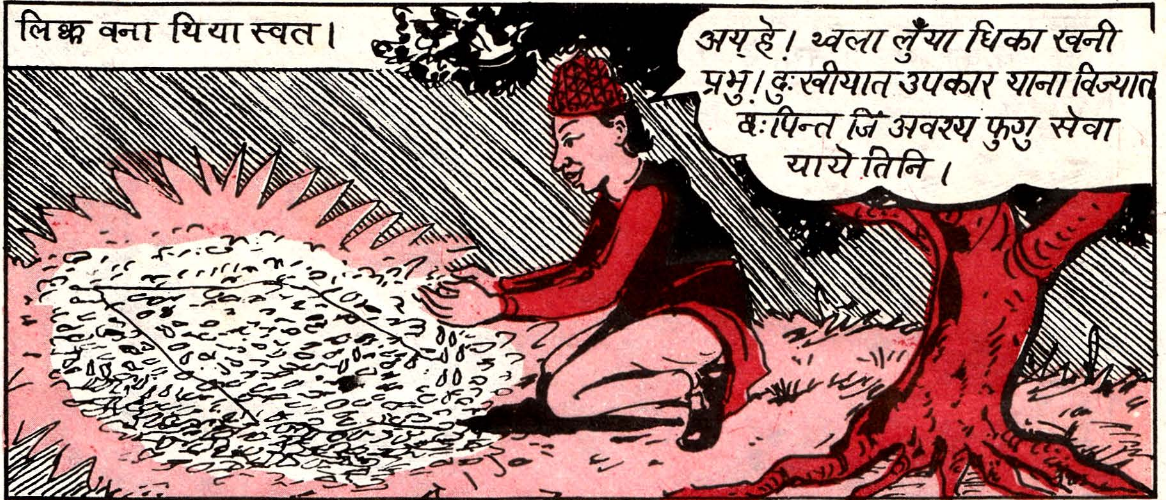

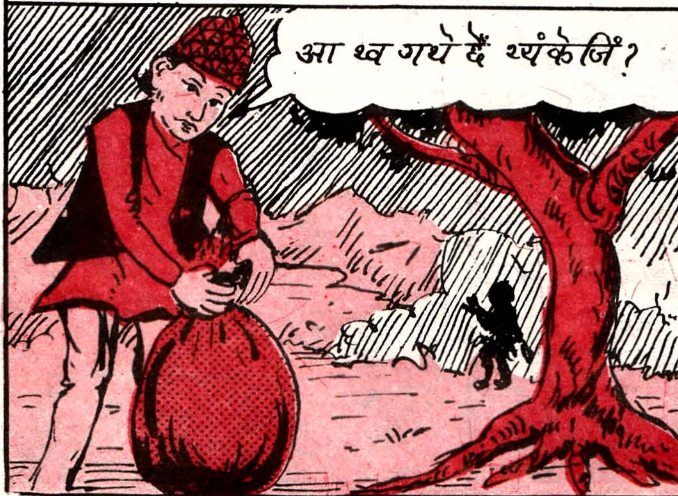
भैरव कुण्डया तरवती भैरबं डुःखीया उपरय करुणा तयाः बखुंतय्त पल्सा पुला बीगु उर्जं जुल।

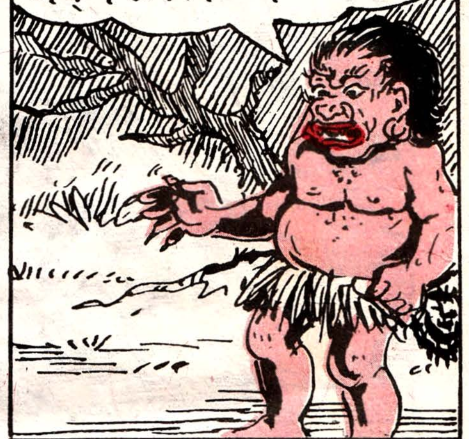

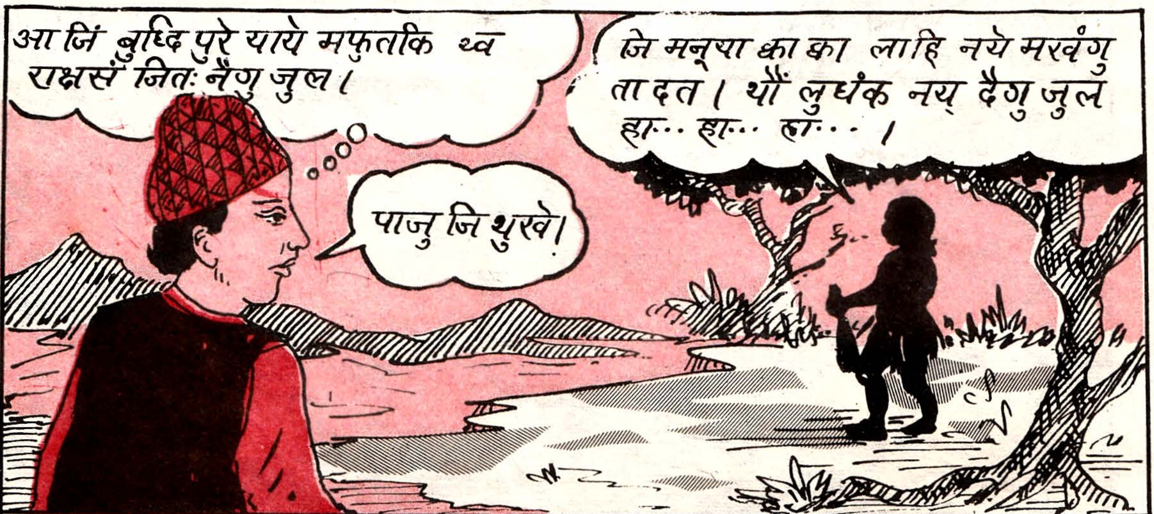
केशचन्द्र ख्वख्वं हाकनं न्ह्यः वयेका च्वंवले, बखुंत वया उगु ल्वहँतय् खि फाना थकल भैरबया कृपां बखुं खि न्याक लुँ जुल।

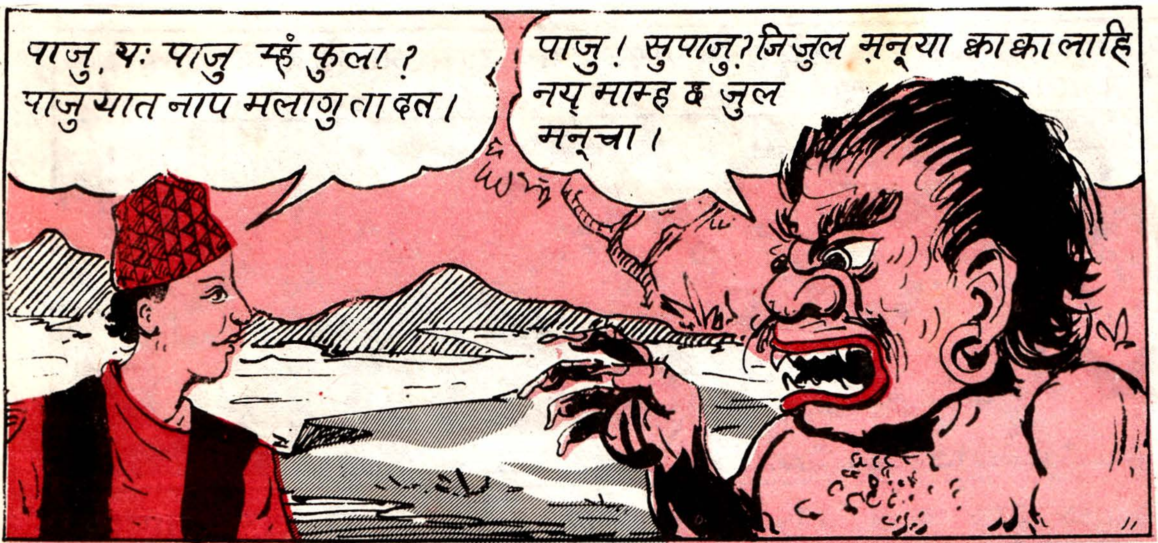

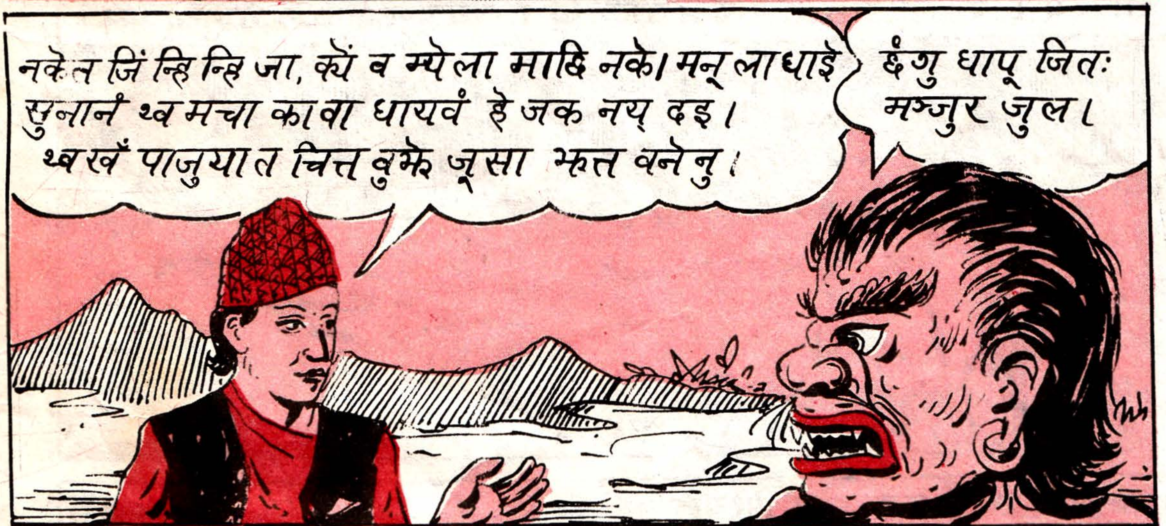

लिक्क वना थिया स्वत।
अय् हे! थ्वला लुँया धिका खनी प्रभु! दुःखीयात उपकार याना बिज्यात धःपिन्त जिं अवश्य फुगु सेवा याये तिनि।

वं थ्व लुंधीयात ल्हनेत स्वत। तर उईकहे संके मफु
आ थ्व गथे दैं थ्यंकेजिं?

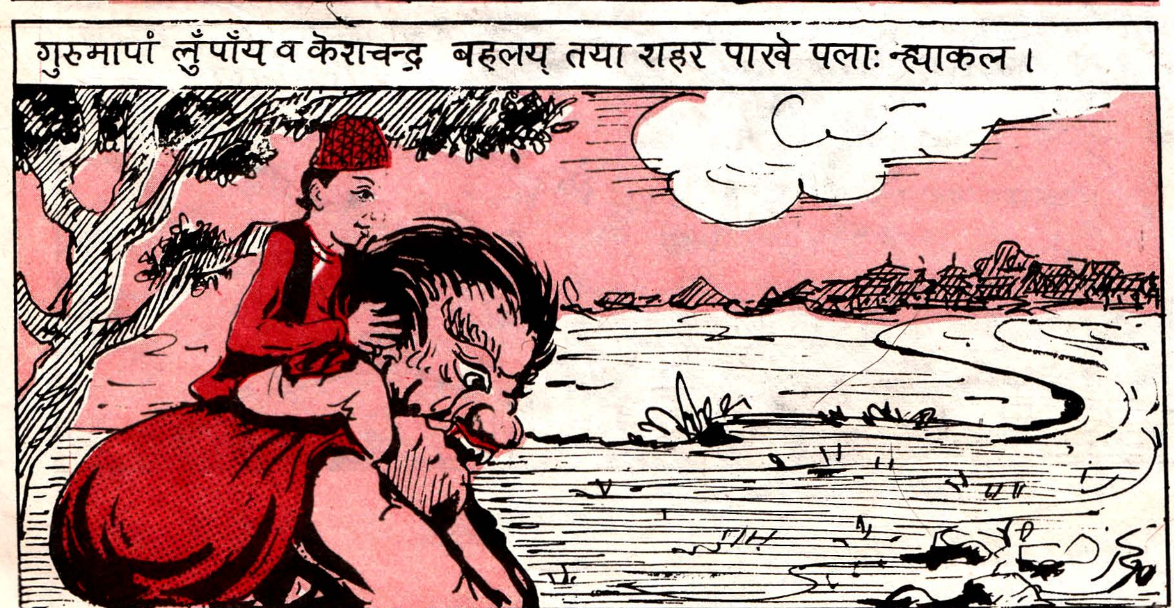

थन मनूया माकुगु वास गनं वल थें? जिं अवश्य लुइका नय्। अवश्य...।

आ जिं बुध्दि पुरे याये मफुतकि थ्व राक्षसं जितः नैगु जुल।
पाजु जि थुखे।
जि मनूया क्वा क्वा लाहि नये मखंगु तादत। थौं लुधंक नय् दैगु जुल हा... हा... हा...।

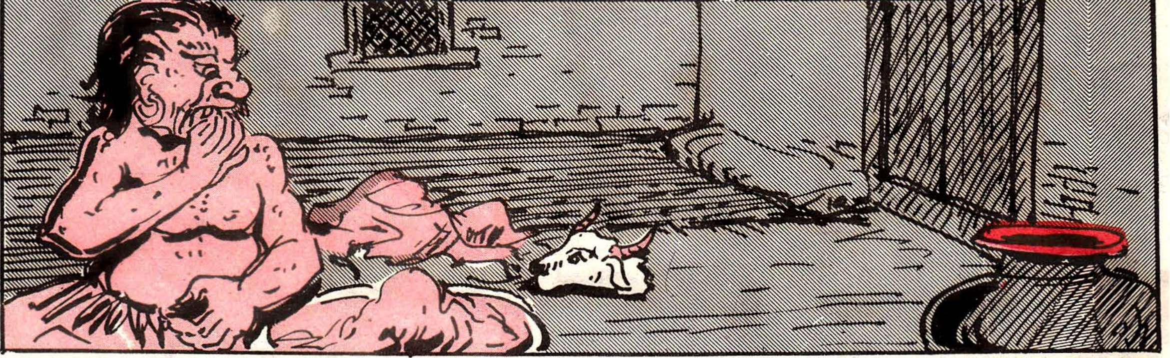

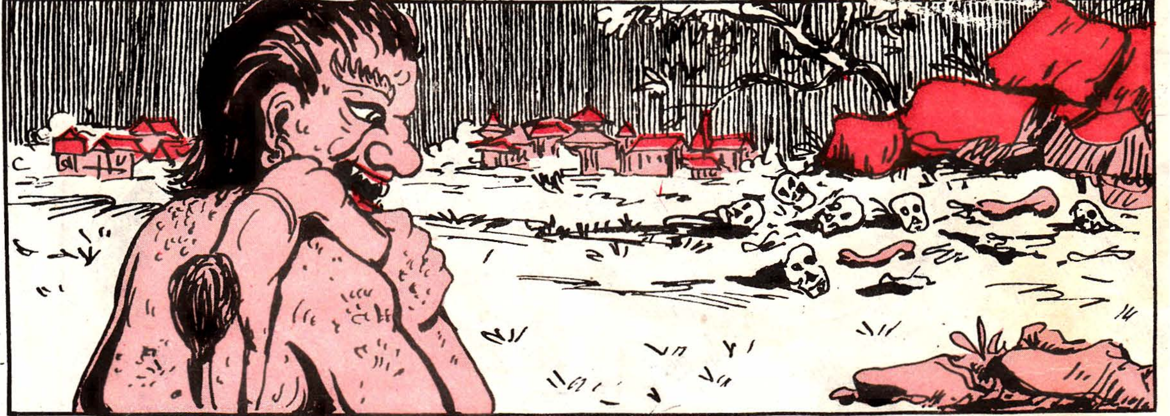
गुरुमापां लुँपाँय व केशाचन्द्र बहलय् तया शहर पाखे पलाः न्ह्याकल।

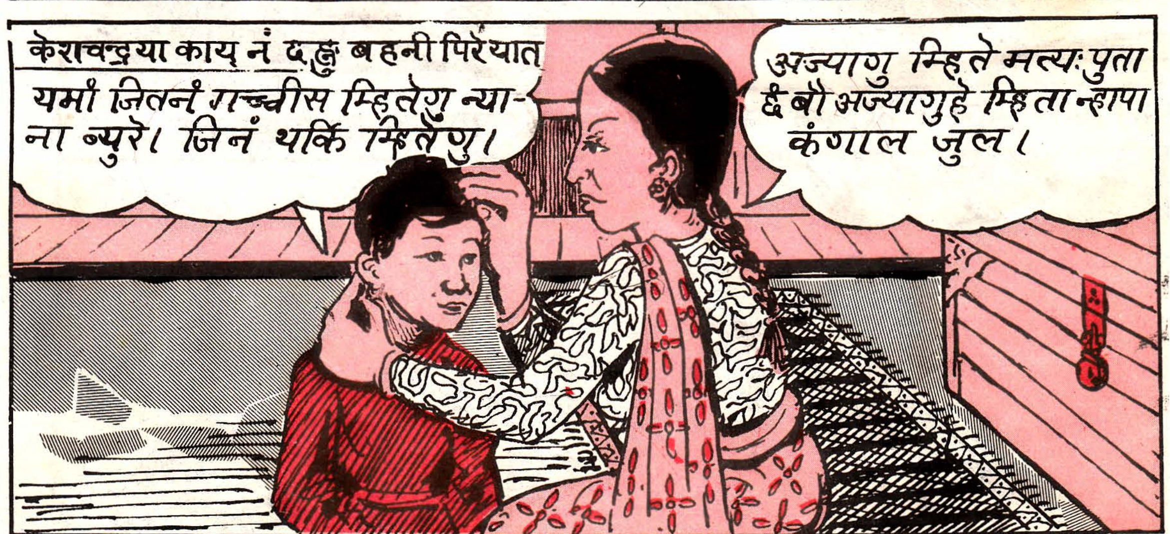

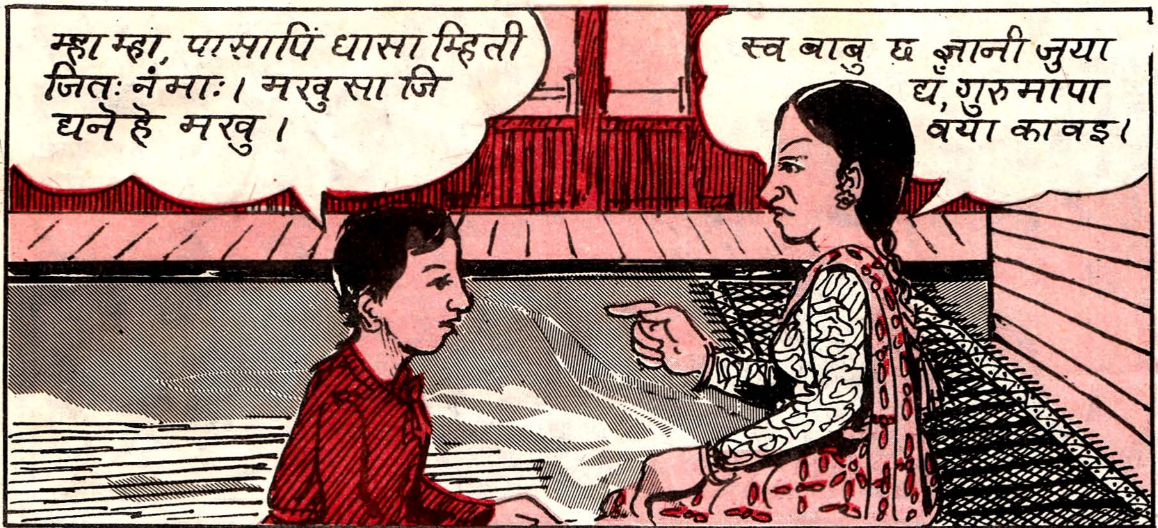
कान्तिपुर थ्यँसेलि केशचन्द्रं गुरुमापायात वाचा याथें जा, क्यं व म्येला न्हि थं नकेगु यात। च्वनेत धगुइे बैगलय बाय् बिल।

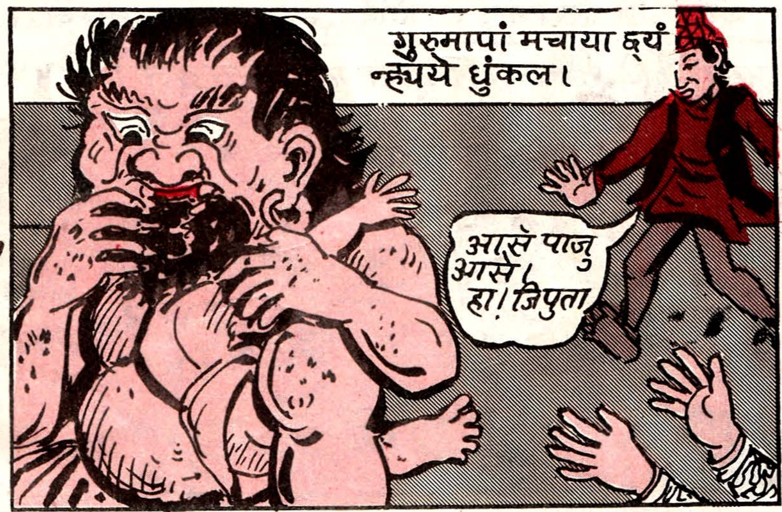
केशचन्द्रया जःला खःला पिनि वरोवर मस्त तनीगु जुया वल। गुरुमापा लाखयनं यंकूगु सुनानं मखं। उकिं थ्व रहस्यपूर्ण आतंक थें जुया वल।

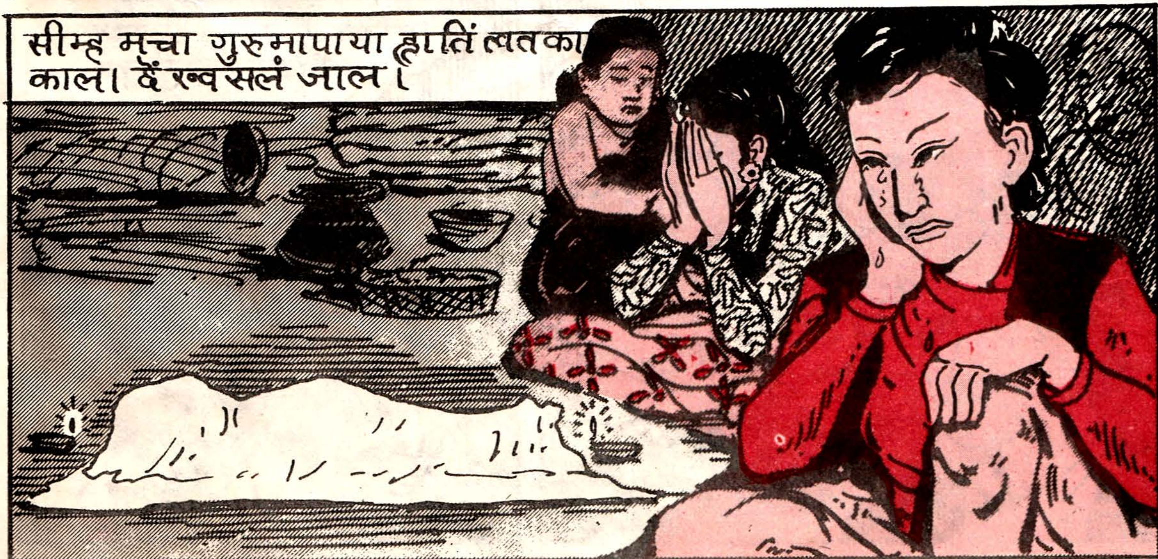

म्हा म्हां, पासापिं धासा म्हिती जितः नंमाः। मखुसा जि धने हे मखु।
स्व बाबु छ ज्ञानी जुया द्यं, गुरुमापा वया कावइ।

केशचन्द्र मू लुखाय थ्यंम्ह तुरुन्त तलय् थ्यंकः वन। तर व लिवाःल।

गुरुमापां मचाया छ्यं न्ह्यये धुंकल।
आसे पाजु आसे। हा! जिपुता

सीम्ह मचा गुरुमापाया ह्लातिं त्वतका काल। वैं ख्वसलं जाल।

दिपय--

अह्रो, आश्चर्य थ्व मचाजा चाः चूम्ह मखु।

स्वय न्यने मनंक थें थ्व मित्या. स्वर्गतय दस्वाजुया च्वन।

याउँक सुखावती भुवने वनका!

अभागी केशचन्द्रं आतिनि गुरुमापायात मन्वासे मगागु तायेकल।

पाजु! छं जिमि जःला खःलाया गुलि मस्त नल जिं छसः छुं मधया। तर थौं भिंचाया मचां तकं मल्यं कल।

तर छं लुमंकेमा, मचाया मामं सःतल धासा नयदे धका छं हे चविया तगुदु।

न्ह्यागु थजु, आःजिं छन्त थ्व छैंय् बाय् बिइ फै मखुत।

तर....।

सक स्यां रक्षा ज्वी कथं छपू वन्दोवस्त याय्‌गु जुल।

केशचन्द्रया जःला खःला सकलें मुनाः गुरुमापा यात त्वाः थकालिं न्वात ।

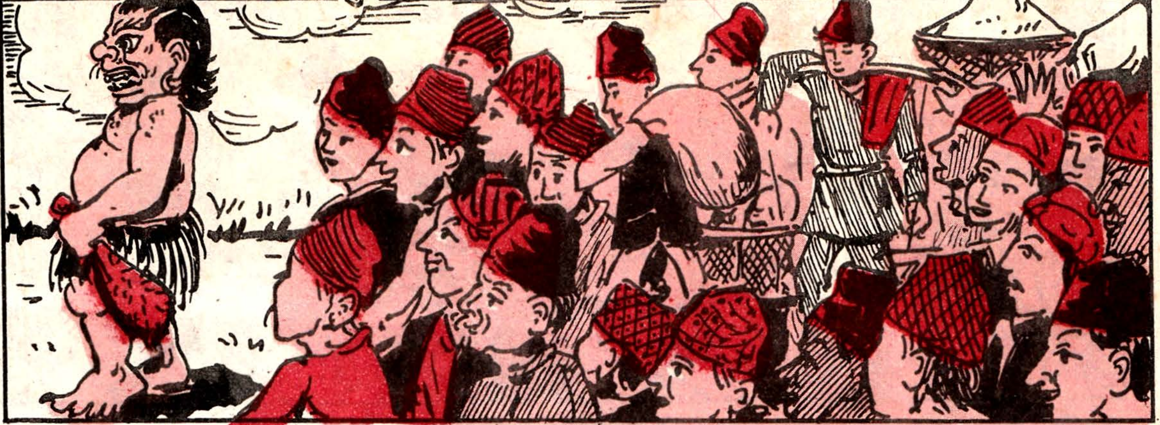

व गये धासां आवंलि छःपि च्वनेगु बाय तिन्हन्यःनयत थौं या दिन होलिं पुन्हि खुनु न्यापा जाकियाजा फल्या मापुयाँ क्यें व म्येय् छम्हस्या ला दय्का उगु हे थासय नकःवयेगु भाला जिमिगु जुल ।

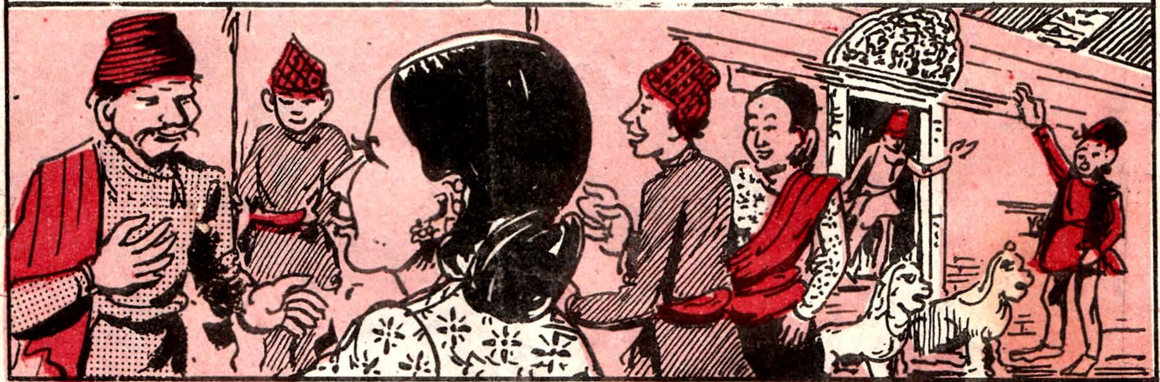

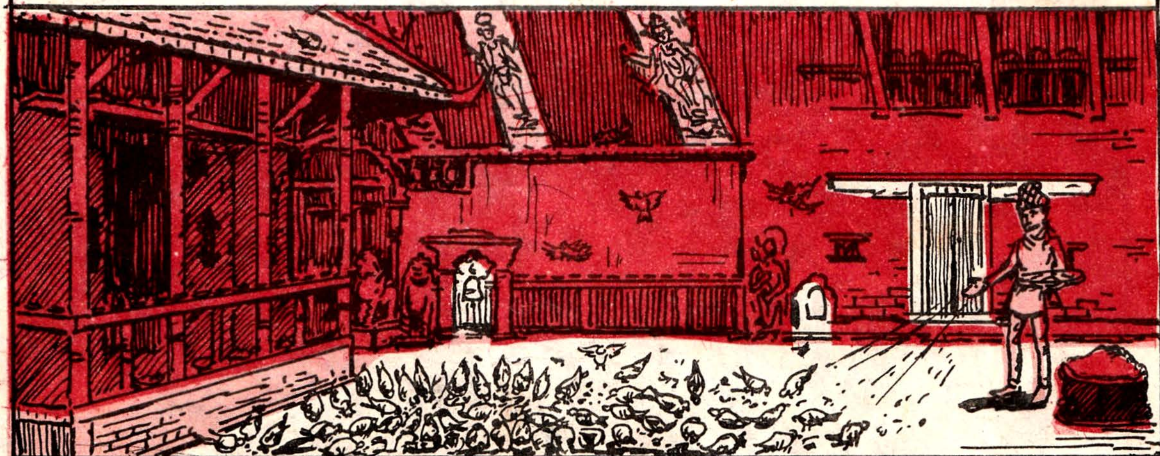
घः सँह्वाहु जुसेलि सल्हां कः:ख्यूशं गुरुजु जयमां नापं भल्या तयसं ज्वंका केशचन्द्रया थःथितिपिं सकलें जाना गुरुमापायात तुनिख्यलय तये यंकल।

ख्यांलि इतुंबहा व ख्याजःखःया निवासीतसें शान्तिया सासः ल्हाये दत।

गुँलाया ताकय् बखुंतयगु कृपां कंगालम्ह केशचन्द्र छत्थुं तःमि जुगुलिं उमिगु गुणया पलेसा थें थःगु सम्पन्नताया कीर्ति थे थ्वहे बहालय गुँलाज्वःद्धिं बखुंतयत वा नकेगु गुथिया लागि माको बुँया बन्दोबस्त यानाः हनं विहारयात छसिकथं छायपाः पलिष्ठा याना 'केशचन्द्र कृत पारावर्त महाविहार' धका नां जायेका बिल।

किपाः श्यामलाल श्रेष्ठ • खँग्वः स्वयम्भु तुलाधर पिकाकः पासा मुना असं भोताहिति, यें थाकूः जय प्रिन्ट पैक, कीर्तिनगर, नू दिल्ली